

skadelige for Landets Økonomi. Jeg havde troet, at denne Beføjelse vilde blive brugt saaledes, at Nationalbanken forud havde gjort opmærksom paa, at man ikke vilde kunne vente Valuta til Dækning af en Spekulation, og jeg maa mene, at, om noget saadant var sket, vilde Spekulationen næppe være blevet saa stærk, som Tilfældet er blevet, og dermed ej heller have paaført Nationalbanken saa store Tab, som det er sket. Jeg maa saaledes hævde, at man ved Nyraarstid maatte være klar over, at der vilde komme Spekulation i Kronestigningen, og at man ogsaa i Overenskomstens Ord — anderledes kan de ellers vanskeligt forstaaes — havde et Middel, der vilde kunne bruges herimod, ligesom man naturligvis ved de sædvanlige Midler, som Nedsættelse af Indlaansrenten for fremmede Penge, Diskontoned sættelse og lign. vilde have kunnet gjort noget.

Men Udviklingen formede sig saaledes, at Nationalbanken sikkert i Begyndelsen bød Spekulationen velkommen, og at denne senere hen nærmest synes at have taget Magten fra Banken. Hvor stærk den Spekulation er, som nu er inde i den danske Krone, ved kun de indviede, men jeg skulde tro, at man kan ræsonnere paa følgende Vis. For de første syv Maaneder af indeværende Aar viser Indførselsstatistikken et Underskud paa 82 Millioner Kroner; Renter og Afdrag paa den udenlandske Gæld kan maaske sættes til 35—37 Millioner Kroner, tilsammen ca. 117—119 Millioner Kroner. Paa den anden Side har Skibsfarten vel — trods de daarlige Tider — indtjent et Beløb, som er trukket hjem, men om dette Beløb skal sættes til 20 eller til 50 Millioner Kroner, er jeg ude af Stand til at bedømme. Dertil kommer Optagelse af faste Laan i Udlandet, som f. Eks. Københavns Telefonaktieselskabs, fremdeles Eksport af Obligationer i de første Maaneder af Aaret til et Beløb af ca. 20 Millioner Kroner, efter Statistisk Departements Opgørelse, saa man begaar sikkert ingen større Fejl ved at antage, at de her nævnte Indtægter og Udgifter i indeværende Aars første Halvdel har holdt hinanden i Ligevægt.

Men er dette rigtigt, saa maa man selvsagt ogsaa hævde, at de Beholdninger af udenlandske Tilgodehavender, der er opsamlede her hjemme i det sidste Halvaar, skyldes, og kun kan skyldes, en Spekulation; er man enig med mig, at der intet større Overskud kan have været paa den ordinære Betalingsbalance, kan vi ikke selv ad de nævnte Veje have oparbejdet et Overskud af udenlandsk Valuta, og Beholdningen kan da kun skrive sig fra Spekulation. I denne Henseende er det ret ligegyldigt, under hvilken Form Spekulationen er kommet frem, om det er saaledes, at den udenlandske Valuta fortrinsvis er skabt gennem Udlandets Opkøb af danske Kroner, gennem Forudsalg af udenlandsk Valuta, saa at Eksporten ikke i den kommende Tid vil indbringe det normale Beløb, gennem Optagelsen af korte Laan hos udenlandske Forbindelser eller gennem Hjemtræk af Penge, der for dansk Regning har indestaaet i Udlandet; i alle disse Tilfælde er det en Spekulation i Kroneopgangen, der er indgaaet paa kort Sigt, og en skønne Dag skal Spekulationen dækkes — selv de Penge, der for dansk Regning har indestaaet i Udlandet, og nu er trukne hjem, vil en Dag kræves omsat i udenlandsk Mønt, idet det naturligvis er saadan, at et lille Land som Danmark altid, under nogenlunde livlige Konjunkturer, maa have større Poster Valuta indestaaende i de større Lande.

Men naar nu disse forskellige Former for Spekulation findes — hvor stærk den ene Spekulation og hvor stærk den anden Spekulation er, ved jeg intet om, men jeg antager paa Forhaand, at det er Udlandets Kronekøb, der har spillet størst Rolle, — vil man efter det ovenfor sagte forstaa, at man skal have et samlende Udtryk herfor i Forøgelsen af de udenlandske Tilgodehavender i indeværende Aar. Beløbet maa sikkert sættes til op mod 200 Millioner Kroner efter nuværende Valutakurser.